

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 1942/21

לפני: כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט א' שטיין

העותרים: יעל אגמון – ואח'

נגד

המשיבים: 1. מנכ"ל משרד הביטחון
2. חברת Cellebrite DI Ltd

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותרים: עו"ד איתי מק

בשם המשיב 1: עו"ד אבי מיליקובסקי

פסק-דין

השופט א' שטיין:

1. בעתירה שלפנינו דורשים העותרים כי נורה למשיב 1, מנכ"ל משרד הביטחון, לעצור את הייצוא הביטחוני של מערכות המיוצרות על ידי המשיבה 2, חברת Cellebrite DI Ltd, לוועדת החקירות של הפדרציה הרוסית. כמו כן מבקשים העותרים כי נחייב את המשיבים להשבית את כלל המערכות המצויות בשימושה של ועדת החקירות ואת המשך מתן השירותים והעדכונים אשר נדרשים לתפעולן של מערכות אלו (להלן: המערכות).

2. לפי הנטען בעתירה, המערכות מאפשרות פריצה למכשירי טלפון ניידים ואיסוף מידע ממכשירים אלו ומשמשות בידי רשויות רוסיה ככלי לדיכוי ולרדיפות פוליטיות.

3. כעולה מהודעתם המעדכנת של העותרים מיום 7.6.2021, בסמוך ולאחר הגשת העתירה דכאן, פרסם מנכ"ל המשיבה 2 הודעה בה מסר כי המשיבה 2 תפסיק לייצא את

שירותיה לרוסיה, ובתוך כך תבחן מחדש את מדיניות הייצוא על פיה היא מתנהלת, באופן שיבטיח את עמידתה בכללים ובתקנות הבינלאומיים המקובלים בענייני ייצוא ביטחוני.

4. עוד מציינים העותרים כי עתירה הדומה במהותה לעתירתם זו הוגשה ביום 8.3.2021 במסגרת בג"ץ 1630/21 בנינגה נ' מנכ"ל משרד הביטחון, ונקבעה לדיון. לדברי העותרים, העתירה בבג"ץ 1630/21 אף היא מכוונת נגד הייצוא הביטחוני המבוצע על ידי המשיבה 2, אולם היא מתמקדת בייצוא לכוחות הביטחון בבנגלדש.

5. בתגובתו לעתירה, טוען המשיב 1 כי דין העתירה להידחות על הסף בהעדר עילה מבוררת להתערבותנו בהחלטות בדבר ניהול ענייניה המדיניים-ביטחוניים של המדינה. לטענתו, הסוגיה דכאן מצויה כל כולה בליבת סמכויותיה של הרשות המבצעת ונתונה לשיקול דעתה המקצועי-מדיני, אשר בו בית משפט זה אינו נוהג להתערב.

6. לאחר עיון בעתירה על נספחיה, בתגובת המשיב 1, וכן בתגובתו של אותו משיב לעתירה נשוא בג"ץ 1630/21, הגעתי מסקנה כי דין העתירה להידחות על הסף.

7. נורמות משפטיות אשר מנחות את הייצוא הביטחוני ממדינת ישראל מעוגנות בדברי חקיקה אשר כוללים, בין היתר, את חוק הפיקוח על יצוא ביטחוני, התשס"ז-2007 (להלן: חוק הייצוא), ואת צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (עיסוק באמצעי הצפנה), התשל"ה-1974. החלטות הגורמים המפקחים על ייצוא כאמור מתקבלות במסגרתם של דברי חקיקה אלה על בסיס שיקולים של ביטחון לאומי והתחייבויותיה הבינלאומיות של מדינת ישראל, כאמור בסעיף 1 לחוק הייצוא. בכגון דא, כבשאר העניינים של יחסי חוץ וביטחון, שיקול הדעת המצוי בידי רשויות המדינה הינו רחב במיוחד. בעניינים אלו בית משפט זה אינו מתערב אלא במקרים חריגים כדוגמת חריגה מסמכות, שקילת שיקולים זרים וחוסר סבירות קיצוני אשר יורד לשורש העניין (ראו, למשל: בג"ץ 8542/18 אקרמן נ' ממשלת ישראל, בפסקה 5-6 (9.12.2018); בג"ץ 7191/14 מק נ' שר הביטחון, פסקה 3 והאסמכתאות שם (18.2.2015); בג"ץ 5167/00 וייס נ' ראש הממשלה, פ"ד נה(2) 455, 472-471, 478-479 (2001); בג"ץ 9722/04 פולגת ג'ינס בע"מ נ' ממשלת ישראל, בפסקה 10 (7.12.2006); בג"ץ 4354/92 תנועת נאמני הר הבית וארץ ישראל נ' ראש הממשלה, פ"ד מז(1) 37, 44 (1993)).

8. בהודעה מעדכנת מיום 7.6.2021, העותרים הביעו סיפוק מכך שמשיבה 2 הפסיקה את מתן שירותיה לרוסיה, תוך שהם מבקשים כי נוציא מלפנינו צו בדבר השבתת

המערכות וביטול רישיונות ההפעלה. חוששני כי לא נוכל להוציא מלפנינו צו כזה בהיעדר עילה משפטית להוצאתו בנסיבות אלה.

9. העתירה נדחית אפוא. בצאתנו מן ההנחה שהעותרים פועלים מתוך כוונות טובות, ובמידה רבה לפנים משורת הדין, נימנע בפעם הזאת מלחייבם בהוצאות.

ניתן היום, י"ז בתמוז התשפ"א (27.6.2021).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט